

Det Forhold, som Administrationen har staaet i til Statsbanedriften, er jo vel saaledes, at Administrationen er den eneraadende, Ministeren er ganske den eneraadende i dette Forhold. Det Forhold, som blev paabegyndt i 1867 og oprindelig var et Tillidsforhold, er noget forandret i den Henseende, siden vi have set vore Baner bestyrede paa den Maade, som de ere, og især siden vi have set saadanne Foretagender som det her omtalte angaaende Jærnbanaeraadets Oprettelse. Men naar man staar over for saadanne Forhold og staar og ser, at med Hensyn til Lønninger og hele Statsbanedriftens Ordning er Ministeren ganske eneraadig, saa kan man sig sig selv, at naar man vil gaa til at arbejde paa en saadan Lov og søge at faa en saadan Lov gennemført, maa man gøre Indrømmelser, og det har i alt Fald været mit Standpunkt over for de omtalte store Lønninger, at jeg har ment, at der var ikke noget i Grunden for os at gøre. Det kunde lidt nytte, om vi gave os til at stille Forslag om at nedsætte de store Lønninger eller i det hele taget røre stort ved Lønningspørgsmaalet der, da Ministeren jo fuldstændig er eneraadende paa dette Omraade, og derfor har jeg fra min Side tænkt mig det som en Slags Indrømmelse til Administrationen om at beholde de Lønninger, den har; men vi ønske for det første det, at faa en Lov, at Rigsdagen kan faa sin Indflydelse gjort gældende, og for det andet at faa den nuværende Administration gjort noget simplere og billigere. Dertil skal jeg indstrænke mig, da Klokken er saa mange.

Formanden (Høgskro): Der er endnu 5 Talere indtegnet; jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Mødet hævet Kl. 4.50.

Syv og halvtredstindstyvende Møde.

Torsdagen den 28de Januar 1892, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

Moberg: Anledningen til, at jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er for en Del nogle Udtalelser af den ærede Ordfører, som jeg anser det for nødvendigt at knytte nogle Bemærkninger til. Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev indtalt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valokres (Gad), der er Ordfører for Mindretallet, hvortil jeg hører. Vi ere naturligvis ikke saa sangvinne at tro, at noget af de af os stillede Ændringsforslag skulde blive vedtaget, men da vi ogsaa nære ønske om, at der kan ske nogen Indskrænkning i Antallet af Funktionærer i den overordnede Administration af Statsbanerne, have vi dog troet at burde give vor Mening til Kende ved de stillede Ændringsforslag. Og vi have i saa Henseende ikke turdet gaa videre, end at vi havde Udset til, at ogsaa Administrationen vilde kunne gaa med dertil, fordi der uden dens Medvirkning ikke bliver noget af den hele Sag. Og vi sætte naturligvis Pris paa at faa en Ordning af den, fordi vi derved faa dette meget betydningsfulde og omfangsrige Anliggende ind under Rigsdagens Omraade, hvad der ellers ikke vil ske, saa længe man ikke kan enes med Regeringen om en Ordning af Sagen; derfor have vi naturligvis ikke troet at kunne gaa videre. Det forekommer i det mindste mig ogsaa, at med den Udvikling, der foregaar i denne Administration, har det ikke saa overbættets stor Betydning, om selve Antallet af de ansatte Personer nu i Ojeblikket skulde være noget rundeligt, thi om saa Nar vil jo aligevel det Antal være maaste aldeles utilstrækkeligt, som nu kan være fyldestgørende. Det er meget forstaaeligt, fra Administrationens Side, at den ikke gerne vil gaa ind paa en større Indskrænkning nu, end den nogenlunde kan finde rigtig; thi Administrationen maa i saa